

VYŠŠÍ VOJENSKÉ UČILIŠTĚ OTAKARA JAROŠE

Vyšší vojenské učiliště hrdiny SSSR kpt. Otakara Jaroše (VVU HSS OJ) bylo zřízeno na základě rozkazu prezidenta republiky ze dne 17. března 1961, kterým se zároveň rušilo Vojenské učiliště OJ. Tímto aktem se zásadním způsobem změnil charakter vojenského školství ve Vyškově.

V prosinci 1961 mělo velitelství VVU OJ následující organizační podobu:

- velitel VVU OJ genmjr. František Bedřich
- zástupce velitele VVU OJ plk. Vasil Štefaňo
- zástupce velitele pro učební a vědeckou činnost – náčelník školního oddělení – pplk. Ing. František Herodek
- zástupce velitele pro věci technické a technickou přípravu – pplk. Ing. Mikuláš Končický
- zástupce velitele pro týl – pplk. František Bartoněk

O poslání VVU OJ se v učebních programech uvádělo: „VVU OJ připravuje pro ČSLA, na základě dlouholetého studia a osvojení vojenských, společenských a všeobecně vzdělávacích disciplin, důstojníky s vyšším vojenským vzděláním a vzděláním na úrovni pedagogického institutu.“

Rozhodnutím Ministerstva národní obrany a Ministerstva školství a kultury byla v roce 1963 stanovena aprobace na směr vševojskový (matematika a tělesná výchova) a směr tankový (matematika a technická příprava).

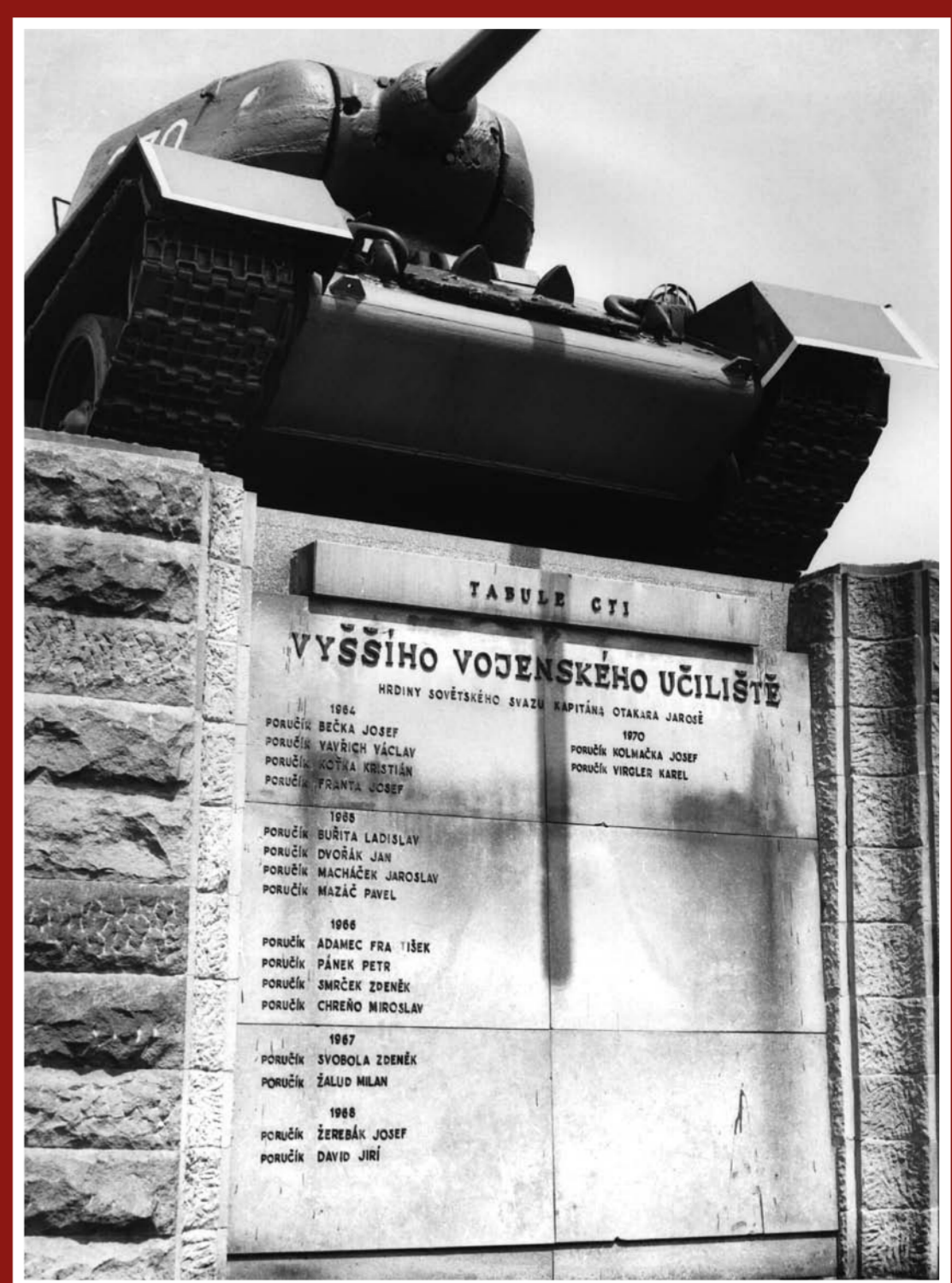
Struktura školních a výcvikových jednotek byla následující:

- 1. školní prapor – posluchači 1. ročníku VVU OJ,
- 2. školní prapor – žáci přípravných škol,
- 3. školní prapor – žáci ŠDZ VVU OJ,
- 4. školní prapor – posluchači 2. ročníku VVU OJ, kurzy důstojníků a praporčků,
- 1. výcvikový prapor,
- 2. výcvikový prapor,
- Vojenský výcvikový prostor Dědice,
- rota technického zabezpečení,
- poddůstojnická škola,
- jednotky bojového zabezpečení.

Vzhledem k potřebě získání praktických zkušeností byli posluchači v průběhu studia odesíláni na vojenské stáže k motostřeleckým a tankovým útvarům ve funkcích velitelů čet. Pro zvládnutí polního výcviku a vševojskového boje se měli posluchači 1. a 2. ročníku zúčastnit jednou za rok taktického cvičení. Podle učebních programů byla vedoucí disciplínou ve vojenských předmětech taktická příprava. Učební programy doznaly v průběhu existence VVU OJ řady změn, které vyplývaly jednak z vyhodnocení a respektování získaných zkušeností, jednak z rostoucích potřeb teoretické přípravy posluchačů i z praktických potřeb útvarů a svazků ČSLA, které se dynamicky vyvíjely. K nejzávažnějším změnám učebních programů došlo v letech 1963–1966, ze změn organizačního charakteru šlo zejména o prodloužení studia ze 3 na 4 roky.

Pokud šlo o posluchače, vycházel systém doplňování VVU OJ především ze dvou zdrojů – z nábory v řadách občanské mládeže s ukončeným středním vzděláním s maturitou a z převedení absolventů Vojenských škol Jana Žižky do VVU OJ. Tento systém doplňování měl celou řadu úskalí a byl doprovázen a propojen s některými problémy s obecnější platností ve vojenském školství. Proto se v polovině 60. let začalo pracovat na nové koncepci vojenského školství, což bezprostředně ovlivnilo i další vývoj a osud učiliště. Rokem 1967 ve Vyškově skončila etapa působení jednotlivých typů vojenských učilišť a začala etapa vysokého vojenského školství.

V době působení VVU OJ došlo ve VVP k budování dalších výcvikových zařízení, předně to byla pěší střelnice v roce 1969, střelby z ručních zbraní se podle pamětníků odehrávaly do té doby v údolí poblíž obce Radslavice. Dále to byla v roce 1973 tanková střelnice, do té doby se používala jako střelnice Hanácká Louka. Je třeba také zmínit výstavbu nového muničního skladu v roce 1960, do té doby se používal objekt v prostoru Úpaly. K výcviku byl také používán prostor Kozí Horky a to pro výcvik jednotlivce. V prostoru pod Kozí Horkou bylo využíváno tankové průpravné střelecké cvičiště (houpačky). Prostor cvičiště Vešperk byl používán po obou stranách hlavní komunikace, překážky ale byly vytvořené ze zeminy a dřeva.

Tabule cti Vyššího vojenského učiliště Otakara Jaroše

Posluchači VVU OJ na Myslejovické přehradě

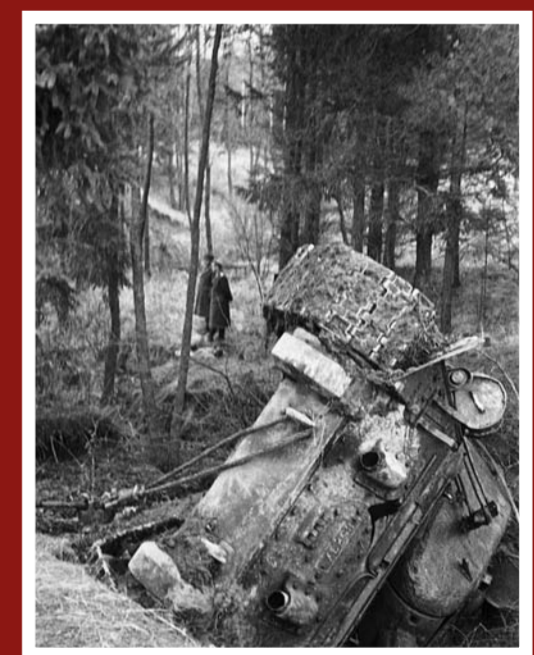
Učebna A-9 s motocykly J-250 a M-72 pro praktickou přípravu

Laboratoř vozidel A-19

Přehlídka VVU OJ ve Vyškově

Praktický výcvik

Náčelník školy genmjr. František Bedřich (vpravo)

Památník „Bojová cesta“ před velitelskou budovou VVU OJ